

kryta przez inwestora z odpisów amortyzacyjnych i zysku (przedsiębiorstwa nowe) lub z przyrostu zysku (przedsiębiorstwa rozbudowywane i modernizowane). Za podstawę do określenia tej części kredytu bank przyjmuje możliwości wygospodarowania środków przeznaczonych na amortyzację i zysku lub przyrostu zysku w okresie 5 lat. Pozostała część kredytu, nie znajdująca pokrycia w przewidywanej akumulacji środków na spłatę kredytu, obciąża fundusz inwestycyjny zjednoczenia.

2. Przy ustaleniu okresu spłaty i wysokości rat bank bierze pod uwagę stopniowe osiągnięcie zysku w okresie osiągnięcia zdolności produkcyjnej. Na uzasadniony wniosek inwestora bank może zastosować karencję w spłacie rat kredytu w części obciążającej zysk na okres osiągnięcia zdolności produkcyjnej, nie dłużej jednak niż na okres 1,5 roku, i w związku z tym bank może przesunąć okres spłaty kredytu z zysku lub obniżyć w okresie osiągnięcia zdolności produkcyjnej wysokość rat przypadających do pokrycia z zysku.

§ 7. Umowa kredytowa zawierana z kredytobiorcą w czasie przyjmowania przez bank inwestycji do finansowania określa źródła i okres spłaty kredytu. Przy rozliczaniu inwestycji następuje ostateczne ustalenie kwot, jakie z poszczególnych źródeł (z funduszu inwestycyjnego zjednoczenia, z zysku lub odpisów amortyzacyjnych i zysku) mają być — w dostosowaniu do wynikowej sumy kredytu — przeznaczane na spłatę kredytu oraz ustalenie terminów płatności i wysokości rat kredytu obciążających inwestora (plan spłaty kredytu). Przez wynikową sumę kredytu rozumie się ogólną sumę wypłat dokonanych przez bank na sfinansowanie nakładów inwestycyjnych bez odsetek przypadających na rzecz banku za okres realizacji inwestycji.

§ 8. 1. Jeżeli w toku realizacji planowy koszt inwestycji zostanie przekroczony, kredytobiorca, występując do banku o przyznanie kredytu dodatkowego, powinien określić przyczyny przekroczenia kosztów oraz ustalić źródła spłaty kredytu dodatkowego.

2. Jeżeli kredyt dodatkowy dotyczy przedsiębiorstwa nowo budowanego, kredytobiorca obowiązany jest przedłożyć bankowi kalkulację środków na spłatę kredytu (pierwotnie przyznanego łącznie z kredytem dodatkowym) na podstawie skorygowanego rachunku ekonomicznego. Bank po sprawdzeniu kalkulacji ustali, jaka część łącznego kredytu obciąży przedsiębiorstwo, kierując się wytycznymi zawartymi w § 6, a jaka część obciąży fundusz inwestycyjny zjednoczenia.

3. Jeżeli wzrost kosztu inwestycji realizowanej przez czynne przedsiębiorstwo wynika ze zmiany zakresu rzeczowego inwestycji, przedsiębiorstwo powinno przeznaczyć na spłatę dodatkowego kredytu pełny dodatkowy zysk uzyskany ze wzrostu nakładów w okresie 5 lat; kwota dodatkowego kredytu, nie znajdująca pokrycia w kalkulowanym przyroście zysku, obciąża fundusz inwestycyjny zjednoczenia.

4. Jeżeli zmiana zakresu rzeczowego inwestycji lub zmiana rozwiązań projektowych nie powoduje w czynnym przedsiębiorstwie wzrostu zysku, całość kredytu dodatkowego obciąża fundusz inwestycyjny zjednoczenia.

5. Gdy wzrost kosztów inwestycji wynika z innych przyczyn niż zmiana zakresu rzeczowego lub zmiana rozwiązań projektowych (np. niegospodarność inwestora), kredyt dodatkowy w czynnym przedsiębiorstwie podlega spłacie z całości zysku przedsiębiorstwa, pozostałego po dokonaniu obowiązkowych odpisów przewidzianych w przepisach o gospodarce finansowej przedsiębiorstw.

§ 9. Zjednoczenie — poza obciążającą je częścią kredytu — jest obowiązane spłacić z funduszu inwestycyjnego bezpośrednio po rozliczeniu inwestycji wszelkie odsetki od kredytu bankowego za okres realizacji inwestycji.

§ 10. 1. Spłata kredytu z zysku rozpoczyna się po oddaniu inwestycji do użytku i jej rozliczeniu z uwzględnieniem przyznanego przez bank okresu karencji.

2. Przedsiębiorstwo obowiązane jest spłacać raty kredytu w terminach określonych w planie spłaty kredytu bez względu na wielkość wygospodarowanego zysku.

3. Jeżeli zysk przedsiębiorstwa, jaki zgodnie z obowiązującymi zasadami jego podziału powinien być przeznaczony na spłatę kredytu, nie wystarcza na pokrycie wymagalnych rat kredytu wraz z należnymi bankowi odsetkami, bank przenosi nie zapłacone w terminie kwoty na należności przeterminowane. Kredyt przeterminowany podlega podwyższonemu oprocentowaniu, które obciąża rachunek wyników przedsiębiorstwa.

4. W razie opóźnienia w spłacie rat, trwającego dłużej niż do końca następnego roku kalendarzowego, bank ma prawo pokryć zaległości w ciężar środków obrotowych z rachunku rozliczeniowego przedsiębiorstwa.

5. Termin spłaty kredytu z kwot odpisywanych na amortyzację — w przedsiębiorstwach nowo budowanych — biegnie od czasu oddania inwestycji do użytku.

§ 11. Ministrowie mogą w okresie opracowania budżetu wystąpić z wnioskiem o przyznanie dotacji budżetowej na umorzenie kredytów, jeżeli akumulacja funduszy inwestycyjnych zjednoczeń nie zapewnia spłaty zobowiązań.

§ 12. 1. Banki w terminie do dnia 30 czerwca 1971 r. dostosują umowy kredytowe zawarte w roku 1970 do przepisów zarządzenia z uwzględnieniem odpowiednich postanowień zawartych we wzorze umowy kredytowej, stanowiącej załącznik nr 1 do uchwały nr 124 Rady Ministrów z dnia 15 lipca 1969 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji i remontów jednostek państwowych (Monitor Polski z 1969 r. Nr 32, poz. 237 i z 1970 r. Nr 40, poz. 296); przy zawieraniu dalszych umów zgodnie z przepisami tej uchwały banki uwzględnić będą zasady wynikające z zarządzenia.

2. W związku z przepisami ust. 1 zobowiązuje się inwestorów do przedłożenia bankom — w trybie i według wzorów określonych w instrukcji wydanej przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego — kalkulacji środków, jakie zgodnie z zarządzeniem mają być przeznaczone na spłatę kredytów inwestycyjnych.

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1971 r.

Minister Finansów: J. Trendota

314

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 5 grudnia 1970 r.

w sprawie rozliczeń środków przeznaczonych na finansowanie inwestycji i kapitalnych remontów jednostek państwowych i spółdzielczych.

Na podstawie § 68 uchwały nr 124 Rady Ministrów z dnia 15 lipca 1969 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji i remontów jednostek państwowych (Monitor Polski

z 1969 r. Nr 32, poz. 237 i z 1970 r. Nr 40, poz. 296) oraz § 41 uchwały nr 4 Rady Ministrów z dnia 12 stycznia 1970 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji i kapitalnych re-

montów organizacji spółdzielczych (Monitor Polski Nr 2, poz. 12) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Przepisy dotyczące jednostek objętych planowaniem centralnym.

§ 1. 1. Środki na bankowych rachunkach funduszy inwestycyjno-remontowych i funduszy remontowych nie wydatkowane do dnia 31 grudnia 1970 r. pozostają na rachunkach przedsiębiorstw na rok 1971. Rachunki funduszy remontowych z dniem 1 stycznia 1971 r. podlegają przekształceniu na rachunki funduszy inwestycyjno-remontowych.

2. Niezależnie od bieżącego finansowania inwestycji własnych i kapitalnych remontów przedsiębiorstwa przeprowadzą przez rachunki funduszy inwestycyjno-remontowych rozliczenia z tytułu nakładów dotyczących inwestycji przedsiębiorstw i kapitalnych remontów wykonanych do dnia 31 grudnia 1970 r. (pokrycie należności wobec innych jednostek lub własnej działalności eksploatacyjnej za roboty, dostawy lub usługi, rozliczenie amortyzacji za rok 1970 w części przypadającej na rzecz przedsiębiorstw, rozliczenie z działalnością eksploatacyjną strat i zysków dotyczących inwestycji przedsiębiorstw i kapitalnych remontów, rozliczenie zysku za rok 1970 w części przypadającej na fundusze inwestycyjno-remontowe).

3. Nie podlegają przelaniu na rachunki funduszy inwestycyjno-remontowych środki funduszy rozwoju, jak też środki przelane na rachunki nadwyżek finansowych. Przeznaczenie środków na bankowych rachunkach funduszy rozwoju i nadwyżek finansowych według stanu na dzień 31 grudnia 1970 r. regulują odrębne przepisy.

§ 2. 1. Kredyty bankowe zaciągnięte na finansowanie inwestycji i kapitalnych remontów przedsiębiorstw, nie spłacone do dnia 31 grudnia 1970 r., w tym również kredyty antycypacyjne zaciągnięte przez przedsiębiorstwa, stają się wymagalne z dniem 1 stycznia 1971 r. bez względu na umowny termin ich płatności i bez względu na to czy zadania inwestycyjne lub kapitalne remonty, na które kredyt zaciągnięto, zostały zakończone; kredyty te podlegają spłacie ze środków funduszy inwestycyjno-remontowych najpóźniej do dnia 31 maja 1971 r.

2. Przepis ust. 1 ma zastosowanie również w tych wypadkach, gdy zgodnie z zasadami obowiązującymi do dnia 31 grudnia 1970 r. umowy kredytowe określały fundusz rozwoju jako źródło spłaty kredytu zaciągniętego na inwestycje przedsiębiorstw.

§ 3. 1. Przedsiębiorstwa obowiązane są dołączyć do swych sprawozdań finansowych za rok 1970 rozliczenia środków inwestycyjnych i remontowych sporządzone na formularzu RSI-1.

2. Wykazane w rozliczeniu, o którym mowa w ust. 1, nadwyżki środków inwestycyjnych i remontowych podlegają przekazaniu na bankowy rachunek funduszu inwestycyjnego zjednoczenia nie później niż do dnia 28 lutego 1971 r. Ujawnione po tym terminie zobowiązania i należności z rozliczeń za rok 1970, dotyczące inwestycji przedsiębiorstw i kapitalnych remontów, podlegają bezpośredniemu rozliczeniu z funduszem inwestycyjnym zjednoczenia.

3. Wykazane w rozliczeniu, o którym mowa w ust. 1, niedobory środków na inwestycje przedsiębiorstw i kapitalne remonty powinny być pokryte z funduszu inwestycyjnego zjednoczenia w ciągu 2 tygodni po zatwierdzeniu rocznego sprawozdania przedsiębiorstwa, nie później jednak niż do dnia 31 maja 1971 r. Dysponent funduszu inwestycyjnego pokrywa niedobory środków wykazane w rozliczeniach przedsiębiorstw, z uwzględnieniem zmian dokonanych w toku zatwierdzania rocznych sprawozdań przedsiębiorstw.

§ 4. 1. Środki finansowe, które od początku realizacji inwestycji branżowych, polegających na budownictwie, wpły-

wały do dnia 31 grudnia 1970 r. na rachunki finansowania tych inwestycji, bez względu na źródła pochodzenia tych środków z wyjątkiem kredytu bankowego, podlegają przelaniu na rzecz funduszy inwestycyjnych zjednoczeń. Inwestor obowiązany jest złożyć bankowi polecenie przelewu tych środków w terminie do dnia 28 lutego 1971 r.

2. Na zastąpienie środków przelanych z rachunku inwestora (ust. 1), jak również na kontynuację inwestycji branżowych nie zakończonych do dnia 31 grudnia 1970 r., bank udzieli kredytu na warunkach określonych w uchwale nr 124 Rady Ministrów z dnia 15 lipca 1969 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji i remontów jednostek państwowych (Monitor Polski z 1969 r. Nr 32, poz. 237 i z 1970 r. Nr 40, poz. 296), zwanej dalej „uchwałą”.

3. Banki dostosują umowy kredytowe zawarte w latach poprzednich lub — gdy inwestycje były finansowane do dnia 31 grudnia 1970 r. bez udziału kredytu bankowego — zawrą umowy kredytowe z uwzględnieniem odpowiednich postanowień zawartych we wzorze umowy kredytowej, stanowiącej załącznik nr 1 do uchwały. Przy zawieraniu lub dokonywaniu zmiany umów kredytowych dla inwestycji realizowanych przez przedsiębiorstwa objęte uchwałą nr 176 Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1970 r. w sprawie gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw, kombinatów i zjednoczeń przemysłowych oraz budowlano-montażowych objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski Nr 40, poz. 293) banki nadto uwzględnią w umowach przepisy zarządzenia Ministra Finansów z dnia 4 grudnia 1970 r. w sprawie spłaty kredytów bankowych zaciągniętych na inwestycje branżowe (Monitor Polski Nr 41, poz. 312).

4. Podstawę dokonania zmiany lub zawarcia umowy kredytowej (ust. 3) dotyczącej inwestycji rozpoczętych przed dniem 1 stycznia 1970 r. stanowi wniosek kredytobiorcy określający:

- 1) obowiązujący inwestora koszt inwestycji wynikający z zatwierdzonej dokumentacji inwestycyjnej według stanu na dzień 31 grudnia 1970 r., z uwzględnieniem skutków obowiązującej od dnia 1 stycznia 1971 r. zmiany cen artykułów zaopatrzeniowo-inwestycyjnych,
- 2) obowiązujący inwestora termin oddania inwestycji do użytku, wynikający z dokumentacji stanowiącej podstawę przyjęcia przez bank inwestycji do finansowania lub określony w zawartej uprzednio z bankiem umowie kredytowej.

Szczegółową treść wniosków oraz tryb i terminy ich składania w bankach określi instrukcja wydana przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego.

5. Do czasu zawarcia lub zmiany zawartych umów kredytowych bank wykonuje polecenia płatnicze inwestorów dotyczące inwestycji kontynuowanych w ciężar tymczasowo uruchomionego kredytu.

6. Rozliczenia inwestycji branżowych, zakończonych do dnia 31 grudnia 1970 r., powinny być dokonane w terminach i według zasad określonych w instrukcjach bankowych.

§ 5. 1. Nie wykorzystane do dnia 31 grudnia 1970 r. środki finansowe, przelane na bankowe rachunki finansowania inwestycji branżowych polegających na zakupach dóbr inwestycyjnych nie związanych z budownictwem i innych nakładach, które zgodnie z przepisami uchwały finansowane są bez udziału kredytu bankowego, podlegają zwrotowi na rzecz funduszy inwestycyjnych zjednoczeń.

2. Przez nie wykorzystane środki (ust. 1) rozumie się pozostałość środków na bankowych rachunkach inwestorów według stanu na dzień 31 grudnia 1970 r., zmniejszoną o zobowiązania z tytułu zakupów i innych nakładów (finansowanych bez udziału kredytu bankowego) wykazane w sprawozdaniu finansowym za rok 1970.

3. Polecenie przelewu nie wykorzystanych środków (ust. 1 i 2) inwestor powinien złożyć w banku w terminie do dnia 28 lutego 1971 r. Niezłożenie w tym terminie polecenia przelewu upoważnia bank do przelania z rachunku in-

westora na rachunek funduszu inwestycyjnego zjednoczenia kwoty do wysokości salda na rachunku inwestora.

4. Jeżeli środki na rachunkach finansowania inwestycji wymienionych w ust. 1, według stanu na dzień 31 grudnia 1970 r., okazały się niewystarczające na pokrycie zobowiązań z tytułu nakładów wykonanych do tego dnia, zjednoczenie zobowiązane jest wyrównać różnicę ze swego funduszu inwestycyjnego.

§ 6. 1. Bankowe rachunki rozliczeń amortyzacji oraz bankowe rachunki amortyzacji scentralizowanej zjednoczeń podlegają likwidacji. Środki na tych rachunkach nie wydatkowane do końca 1970 r. banki przeleją na rachunki funduszy inwestycyjnych zjednoczeń.

2. Poczynając od dnia 1 stycznia 1971 r. odpisy amortyzacyjne przedsiębiorstw w części nie pozostawianej do dyspozycji jednostek amortyzacyjnych podlegać będą przelaniu na rachunki funduszy inwestycyjnych zjednoczeń. Przez rachunki te należy przeprowadzać również rozliczenia za rok 1970 tej części odpisów amortyzacyjnych, jaką przedsiębiorstwa, zgodnie z ustalonymi na rok 1970 normami, zobowiązane były przekazywać do zjednoczeń.

§ 7. 1. Zjednoczenia pokryją ze środków funduszy inwestycyjnych:

- 1) kredyty antycypacyjne zaciągnięte na zasilenie funduszy inwestycyjnych zjednoczeń,
- 2) kredyty bankowe zaciągnięte na sfinansowanie zadań inwestycyjnych zakończonych do dnia 31 grudnia 1970 r.,
- 3) niedobory środków na rachunkach finansowania inwestycji branżowych zakończonych do dnia 31 grudnia 1970 r. (§ 4 ust. 6) oraz niedobory środków na rachunkach finansowania zakupów i innych inwestycji branżowych finansowanych bez udziału kredytu bankowego (§ 5 ust. 4),
- 4) niedobory środków na rachunkach funduszy inwestycyjno-remontowych lub remontowych przedsiębiorstw.

2. Zobowiązania zjednoczenia wymienione w ust. 1 powinny być spłacone nie później niż do dnia 31 maja 1971 r. bez względu na stan środków na rachunku funduszu inwestycyjnego zjednoczenia. Zobowiązania z tytułu kredytów bankowych (ust. 1 pkt 1 i 2) powinny być spłacone w tym terminie bez względu na umowne terminy spłaty kredytów.

§ 8. 1. Zjednoczenia sporządzają w terminie do dnia 10 czerwca 1971 r. rozliczenie zbiorcze nadwyżek i niedoborów środków inwestycyjnych i remontowych na formularzu RSI-2 i przesyłają je w 2 egzemplarzach do właściwych ministerstw oraz po jednym egzemplarzu do wiadomości centrali banku i Ministerstwa Finansów.

2. Wykazane w rozliczeniu nadwyżki środków inwestycyjnych i remontowych zjednoczenia obowiązane są przelać w terminie do dnia 20 czerwca 1971 r. na resortowy rachunek rozliczeń nadwyżek i niedoborów, zwany dalej „rachunkiem rozliczeń ministerstwa”.

3. Wykazane w rozliczeniu zjednoczenia niedobory środków inwestycyjnych i remontowych podlegają pokryciu z rachunków rozliczeń ministerstwa w terminie do dnia 30 czerwca 1971 r. Przelew na pokrycie niedoborów środków inwestycyjnych i remontowych zjednoczeń następuje bez względu na stan rachunku rozliczeń ministerstwa.

§ 9. 1. Banki udziela kredytu jednostkom i zakładom budżetowym realizującym inwestycje polegające na budownictwie, rozpoczęte przed dniem 1 stycznia 1970 r., do wysokości pełnego planowego kosztu inwestycji.

2. Wypłaty dokonane przez bank na zadania inwestycyjne wymienione w ust. 1, dokonane od początku realizacji inwestycji do dnia 31 grudnia 1970 r., powinny być zaevidencjonowane zarówno przez inwestora, jak i przez bank, jako wykorzystanie kredytu bankowego.

3. Środki finansowe, które od początku realizacji inwestycji polegającej na budownictwie wpłynęły na rachunek inwestorów, podlegają przekazaniu na rachunek rozliczeń ministerstwa.

4. Dalsze wykorzystanie kredytów bankowych przyznanych zgodnie z ust. 1 odbywa się w sposób określony w uchwale. W zakresie zawierania umów kredytowych stosuje się odpowiednio przepisy § 4 ust. 3 i 4 zarządzenia.

5. Inwestycje zakończone do dnia 31 grudnia 1970 r. powinny być rozliczone w terminach określonych w instrukcjach bankowych. Niedokonanie rozliczenia zakończonej inwestycji w ustalonym terminie upoważnia bank do przelania z rachunku inwestora nadwyżki środków ponad dokonane wypłaty na rachunek rozliczeń ministerstwa. Jeżeli środki przelane na rachunek inwestycji zakończonej do dnia 31 grudnia 1970 r. nie wystarczą na pokrycie dokonanych nakładów, różnicę wyrównuje ministerstwo ze swego rachunku rozliczeń.

6. Jednostki i zakłady budżetowe obowiązane są rozliczyć środki na rachunkach finansowania zakupów i kapitalnych remontów. Rozliczenie polega na ustaleniu różnicy między wysokością środków na tych rachunkach według stanu na dzień 31 grudnia 1970 r. a wysokością ujętych w rocznym sprawozdaniu finansowym zobowiązań, dotyczących nakładów na zakupy i kapitalne remonty, dokonanych do dnia 31 grudnia 1970 r. Nadwyżki środków nad zobowiązaniami podlegają przekazaniu z bankowych rachunków finansowania zakupów i kapitalnych remontów na rachunki rozliczeń ministerstwa. Jeżeli nadwyżki pochodzą ze środków funduszy społecznych, podlegają zwrotowi na rzecz właściwego funduszu. Jeżeli zobowiązania wykazane w rocznym sprawozdaniu finansowym przekraczają saldo środków na bankowych rachunkach finansowania zakupów i kapitalnych remontów według stanu w dniu 31 grudnia 1970 r., różnica podlega wyrównaniu z rachunku rozliczeń ministerstwa.

7. Jednostki i zakłady budżetowe dołączają do sprawozdań finansowych za rok 1970 rozliczenie nadwyżek i niedoborów środków na inwestycje i kapitalne remonty sporządzone na formularzu RSI-3.

§ 10. 1. Ministerstwa sprawdzają prawidłowość rozliczeń nadwyżek i niedoborów środków inwestycyjnych i remontowych przedkładanych przez zjednoczenia oraz jednostki i zakłady budżetowe.

2. Ministerstwa pokryją z rachunków rozliczeń niedobory środków inwestycyjnych i remontowych, wykazane w rozliczeniach zjednoczeń, jak też jednostek i zakładów budżetowych. Wyrównanie niedoborów wykazanych w rozliczeniach zjednoczeń, jak też pokrycie niedoborów środków inwestycyjnych i remontowych jednostek i zakładów budżetowych (§ 9 ust. 5 i 6) następuje bez względu na stan środków na rachunkach rozliczeń ministerstw najpóźniej do dnia 30 czerwca 1971 r.

3. Ministerstwa dokonają zbiorczo rozliczeń nadwyżek i niedoborów środków inwestycyjnych i remontowych ustalonych w wyniku przeprowadzonej akcji rozliczeń. W tym celu ministerstwa sporządzają i przedłożą Ministerstwu Finansów zbiorcze rozliczenie sporządzone na formularzu RSI-4. Dokument rozliczeniowy należy przedłożyć Ministerstwu Finansów w terminie do dnia 30 czerwca 1971 r. w dwóch egzemplarzach. Do jednego z egzemplarzy zbiorczego rozliczenia należy dołączyć po jednym rozliczeniu poszczególnych zjednoczeń. Wynikające z dokumentu rozliczeniowego nadwyżki środków inwestycyjnych i remontowych podlegają przelaniu na rachunek nadwyżek budżetowych lat ubiegłych budżetu centralnego. Z tego rachunku będą pokryte niedobory środków inwestycyjnych i remontowych wykazane w rozliczeniu zbiorczym ministerstwa.

Rozdział 2.

Przepisy dotyczące jednostek objętych planowaniem terenowym.

§ 11. 1. Przepisy § 1—5 stosuje się do przedsiębiorstw rozliczających się z budżetami terenowymi, przy czym przepisy dotyczące funduszy inwestycyjnych zjednoczeń odno-

szą się do terenowych (branżowych) funduszy inwestycyjnych.

2. Jeżeli zjednoczenie jest dysponentem branżowego funduszu inwestycyjnego, wykonuje ono czynności określone w § 7 i 8, z tym że rozliczenie nadwyżek i niedoborów branżowego funduszu inwestycyjnego przeprowadza zjednoczenie z terenowym funduszem inwestycyjnym utworzonym na szczeblu wojewódzkim. W szczególności na fundusz ten przekazuje zjednoczenie nadwyżki środków inwestycyjnych i remontowych wykazane w rozliczeniu zbiorczym zjednoczenia. Z terenowego funduszu inwestycyjnego prezydium wojewódzkich rad narodowych pokrywa się niedobory środków branżowych funduszy inwestycyjnych, wynikające ze zbiorczego rozliczenia zjednoczenia, sporządzonego na formularzu RSI-5 (część I).

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do terenowych funduszy inwestycyjnych prezydium powiatowych rad narodowych.

4. Jeżeli do końca 1970 r. nie utworzono branżowych funduszy inwestycyjnych lub terenowych funduszy inwestycyjnych prezydium powiatowych rad narodowych, nadwyżki środków na inwestycje i kapitalne remonty wykazane w rozliczeniach przedsiębiorstw podlegają przekazaniu na terenowe fundusze inwestycyjne prezydium wojewódzkich rad narodowych; z funduszy tych pokrywane będą niedobory środków wykazane w rozliczeniach przedsiębiorstw. Sprawdzenie prawidłowości rozliczeń sporządzanych przez przedsiębiorstwa na formularzu RSI-1 należy do obowiązków zjednoczenia.

5. W wypadku przewidzianym w ust. 4 zjednoczenia na podstawie sprawdzonych rozliczeń przedsiębiorstw sporządzają zbiorcze zestawienia na formularzu RSI-1 i przedkładają je dysponentowi terenowego funduszu inwestycyjnego w terminie do dnia 15 maja 1971 r. Do zestawienia zbiorczego zjednoczenie dołącza po jednym egzemplarzu rozliczenia środków inwestycyjnych i remontowych poszczególnych przedsiębiorstw.

6. Na podstawie zestawień zbiorczych zjednoczeń dysponenti terenowych funduszy inwestycyjnych prezydium wojewódzkich rad narodowych sprawdzają wykonanie przez przedsiębiorstwa obowiązków w zakresie przekazania nadwyżek środków inwestycyjnych i remontowych na terenowe fundusze inwestycyjne oraz pokryją z tych funduszy niedobory środków inwestycyjnych i remontowych wynikające z rozliczeń przedsiębiorstw. Pokrycie tych niedoborów powinno nastąpić nie później niż do dnia 30 czerwca 1971 r. bez względu na stan środków na terenowych funduszach inwestycyjnych.

§ 12. 1. Do rozliczeń z tytułu inwestycji polegających na budownictwie, a realizowanych przez jednostki i zakłady budżetowe, stosuje się przepisy § 9 ust. 1—5, z tym że środki, które do dnia 31 grudnia 1970 r. zostały przelane na rachunki finansowania tych inwestycji, łącznie ze środkami, które zostały zastąpione kredytem bankowym, podlegają przelewowi na bankowe rachunki właściwych funduszy inwestycyjnych jednostek budżetowych.

2. Ze środków funduszy inwestycyjnych jednostek budżetowych będą spłacone zobowiązania z tytułu zakończonych do dnia 31 grudnia 1970 r. inwestycji jednostek budżetowych, nie znajdujące pokrycia w środkach, które do dnia 31 grudnia 1970 r. zostały przelane na rachunki finansowania tych inwestycji. Jeżeli w wyniku rozliczenia inwestycji zakończonej do dnia 31 grudnia 1970 r. pozostanie na rachunku finansowania inwestycji nadwyżka środków, podlega ona zwrotowi na rzecz funduszu inwestycyjnego jednostek budżetowych.

3. Nadwyżki środków na bankowych rachunkach finansowania zakupów i remontów kapitalnych jednostek budżetowych, obliczone w sposób określony w § 9 ust. 6, podlegają przekazaniu na dochody właściwego budżetu, niedobory zaś na tych rachunkach — pokryciu z tegoż budżetu.

4. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się do budownictwa mieszkaniowego rad narodowych, z tym że zwrot środków, które wpłynęły na rachunki inwestorów, następuje na rzecz właściwego (miejskiego, powiatowego) funduszu mieszkaniowego. Ze środków tych funduszy spłaca się zobowiązania dotyczące budownictwa mieszkaniowego rad narodowych, zakończonego do dnia 31 grudnia 1970 r.

5. Do jednostek i zakładów budżetowych stosuje się przepis § 9 ust. 7.

6. Dysponenti powiatowych funduszy inwestycyjnych jednostek budżetowych przedłożą wydziałowi finansowemu prezydium wojewódzkiej rady narodowej rozliczenie administrowanego przez nich funduszu inwestycyjnego jednostek budżetowych, sporządzone na formularzu RSI-5 (część II). Wydział finansowy prezydium wojewódzkiej rady narodowej przejmie wykazane w rozliczeniach nadwyżki powiatowych funduszy inwestycyjnych jednostek budżetowych na wojewódzki fundusz inwestycyjny jednostek budżetowych. Z tego funduszu pokrywa się niedobory powiatowych funduszy inwestycyjnych jednostek budżetowych. Rozliczenia, o których mowa, powinny być przeprowadzone do dnia 30 czerwca 1971 r. bez względu na stan środków wojewódzkiego funduszu inwestycyjnego jednostek budżetowych.

7. Jeżeli nie utworzono powiatowych funduszy inwestycyjnych jednostek budżetowych, rozliczeń, o których mowa w ust. 1 i 2, jednostki i zakłady budżetowe dokonują bezpośrednio z wojewódzkim funduszem inwestycyjnym jednostek budżetowych.

§ 13. 1. Wydziały finansowe prezydium wojewódzkich rad narodowych dokonają zbiorczo rozliczeń nadwyżek i niedoborów środków terenowych funduszy inwestycyjnych oraz funduszy inwestycyjnych jednostek budżetowych według stanu na dzień 31 grudnia 1970 r.

2. Rozliczenie nadwyżek lub niedoborów funduszy wymienionych w ust. 1 następuje na formularzu RSI-5; rozliczenie to należy złożyć w 2 egzemplarzach w Ministerstwie Finansów do dnia 30 czerwca 1971 r.

3. Nadwyżki funduszy podlegają przelaniu na bankowy rachunek nadwyżek budżetowych lat ubiegłych budżetu centralnego. Z tego rachunku będą pokryte niedobory środków terenowych funduszy inwestycyjnych oraz funduszy inwestycyjnych jednostek budżetowych. Przez nadwyżki i niedobory terenowych funduszy inwestycyjnych oraz funduszy inwestycyjnych jednostek budżetowych rozumie się różnicę między wysokością środków tych funduszy a wysokością kredytów zaciągniętych na inwestycje branżowe lub na finansowanie budownictwa jednostek budżetowych, według stanu na dzień 1 stycznia 1971 r., z uwzględnieniem rozliczeń dokonanych na podstawie zarządzenia.

Rozdział 3.

Przepisy dotyczące organizacji spółdzielczych.

§ 14. 1. Środki własne spółdzielni, w tym również środki pochodzące ze scentralizowanych funduszy rozwoju, zużyte na finansowanie inwestycji branżowych polegających na budownictwie, a nie zakończonych do dnia 31 grudnia 1970 r., podlegają zwrotowi na bankowe rachunki funduszy inwestycyjno-remontowych właściwych spółdzielni.

2. Bank udzieli organizacji spółdzielczej kredytu na inwestycje branżowe, nie zakończone do dnia 31 grudnia 1970 r. do wysokości określonej w zatwierdzonej dokumentacji inwestycyjnej według stanu na dzień 31 grudnia 1970 r., z uwzględnieniem skutków obowiązującej od dnia 1 stycznia 1971 r. zmiany cen artykułów zaopatrzeniowo-inwestycyjnych.

3. Warunki wykorzystania kredytu określa uchwała nr 4 Rady Ministrów z dnia 12 stycznia 1970 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji i kapitalnych remontów organizacji spółdzielczych (Monitor Polski Nr 2, poz. 12).

§ 15. 1. Organizacje spółdzielcze przeznaczają środki zgromadzone na rachunkach funduszków inwestycyjno-remontowych według stanu na dzień 31 grudnia 1970 r., powiększone o zwroty środków dokonane zgodnie z § 14 ust. 1, na:

- 1) spłatę zobowiązań z tytułu nakładów na inwestycje i kapitalne remonty, dokonanych do dnia 31 grudnia 1970 r., z wyjątkiem nakładów na inwestycje, które zgodnie z § 14 podlegają sfinansowaniu kredytem bankowym,
- 2) spłatę zobowiązań wobec banków z tytułu kredytów antycypacyjnych,
- 3) spłatę kredytów bankowych zaciągniętych na inwestycje zakończone do dnia 31 grudnia 1970 r. bez względu na umowne terminy płatności tych kredytów.

2. Jeżeli środki funduszków inwestycyjno-remontowych według stanu na dzień 31 grudnia 1970 r., powiększone o środki zwrócone zgodnie z § 14 ust. 1, nie wystarczą na pokrycie kredytów bankowych (ust. 1 pkt 2 i 3), a spółdzielnia nie otrzyma na ten cel środków ze scentralizowanych funduszków rozwoju organizacji spółdzielczych, spłata kredytów nastąpi z przyszłych wpływów funduszków inwestycji branżowych w terminach wynikających z umów kredytowych. Bank w uzgodnieniu ze spółdzielnią może określić nowe terminy spłaty zadłużenia spółdzielni nie przekraczające okresu 10 lat.

3. Jeżeli po dokonaniu rozliczeń, o których mowa w ust. 1, pozostanie nadwyżka na funduszu inwestycyjno-remontowym, nadwyżka ta podlega przelaniu na bankowy rachunek funduszu inwestycji branżowych właściwej spółdzielni.

§ 16. 1. Centralne związki (związki) spółdzielcze przeanalizują dotychczasowe zadłużenia spółdzielni z tytułu pożyczek inwestycyjnych udzielonych ze scentralizowanych funduszków rozwoju oraz dokonają umorzenia zadłużenia lub zmiany warunków spłaty pożyczek w celu przyspieszenia tej spłaty. Na spłatę pożyczek ze scentralizowanych funduszków rozwoju mogą być przeznaczone nadwyżki funduszków inwestycyjno-remontowych spółdzielni za rok 1970, pozostałe po dokonaniu rozliczeń (§ 15 ust. 3).

2. Centralne związki (związki) spółdzielcze przeprowadzą kompensatę lokat spółdzielni z ich zadłużeniem z tytułu pożyczek ze scentralizowanych funduszków rozwoju.

3. Warunki spłaty udzielonych spółdzielniom przez centralne związki (związki) dalszych pożyczek ze scentralizowanych funduszków rozwoju na inwestycje branżowe, zgodnie z § 14 ust. 5 uchwały nr 4 Rady Ministrów z dnia 12 stycznia 1970 r., powinny być dostosowane do warunków ustalonych dla kredytów bankowych udzielonych na inwestycje organizacji spółdzielczych.

Rozdział 4.

Przepisy końcowe.

§ 17. 1. Inwestorzy zastępczy realizujący inwestycje wspólne, i towarzyszące oraz banki przekształcają na rachunek kredytu bankowego sumę wypłat dokonanych do dnia 31 grudnia 1970 r. z bankowych rachunków finansowania inwestycji wspólnych. Kontynuacja inwestycji wspólnych będzie po tym terminie finansowana z kredytu bankowego.

2. Środki, które od początku realizacji inwestycji wpłynęły na bankowy rachunek inwestycji wspólnej (towarzyszącej), jak również środki, które wpłynęły na ten rachunek po dniu 1 stycznia 1971 r., pozostają na rachunku inwestora zastępczego. Środki te będą zużyte po zakończeniu i rozliczeniu inwestycji na spłatę kredytu udzielonego przez bank na finansowanie inwestycji wspólnej (towarzyszącej).

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do polegających na budownictwie inwestycji organizacji społecznych, politycznych i zawodowych.

§ 18. Do resortowego budownictwa mieszkaniowego, realizowanego przez jednostki państwowe, mają zastosowanie przepisy zarządzenia dotyczące inwestycji branżowych bądź inwestycji jednostek budżetowych, w zależności od tego, jaka jednostka realizuje budowę obiektów mieszkalnych.

§ 19. Do jednostek badawczych prowadzących po 1 stycznia 1971 r. gospodarkę finansową według zasad rozrachunku gospodarczego oraz przedsiębiorstw i zakładów doświadczalnych mają odpowiednie zastosowanie przepisy dotyczące przedsiębiorstw objętych planowaniem centralnym (§ 1—8); do pozostałych jednostek badawczych stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące jednostek i zakładów budżetowych.

§ 20. 1. Zakłady wchodzące w skład kombinatów rozliczają się z kombinatem według zasad obowiązujących przedsiębiorstwa objęte planowaniem centralnym.

2. Kombinaty rozliczają się zbiorczo z ministerstwem lub zjednoczeniem, w zależności od ich organizacyjnego podporządkowania, na zasadach przewidzianych dla zjednoczeń objętych planowaniem centralnym.

§ 21. 1. Zarządzenie nie dotyczy:

- 1) państwowych gospodarstw rolnych w zakresie środków przeznaczonych na finansowanie inwestycji przedsiębiorstw i kapitalnych remontów,
 - 2) zarządów budynków mieszkalnych,
 - 3) rolniczych spółdzielni produkcyjnych,
 - 4) spółdzielni budownictwa mieszkaniowego,
 - 5) instytucji bankowych i ubezpieczeniowych oraz Polskiego Monopolu Loteryjnego w zakresie środków na finansowanie własnych inwestycji i kapitalnych remontów.
2. Przepisów zarządzenia nie stosuje się do:
- 1) środków przeznaczonych na realizację czynów społecznych,
 - 2) środków przedsiębiorstw przeznaczonych na finansowanie inwestycji społecznych i kulturalnych,
 - 3) środków zakładowych funduszków mieszkaniowych,
 - 4) środków wymienionych w § 48 i 49 uchwały oraz środków wymienionych w § 29 uchwały nr 4 Rady Ministrów z dnia 12 stycznia 1970 r.,
 - 5) środków funduszu rozwoju rolnictwa.

3. Nie podlegają rozliczeniu według zasad określonych w zarządzeniu środki zgromadzone do dnia 31 grudnia 1970 r. na podstawie przepisów w sprawie rozwoju zaplecza techniczno-produkcyjnego przedsiębiorstw remontowo-budowlanych i zakładów (ekip) remontowych zarządów budynków mieszkalnych w latach 1966—1970.

4. Środki na inwestycje i remonty, będące w posiadaniu jednostek wymienionych w ust. 1, jak też środki pochodzące ze źródeł wymienionych w ust. 2 i 3, przechodzą do dyspozycji właściwych jednostek na rok następny.

§ 22. Przepisy dotyczące:

- 1) ministerstw — stosuje się również do urzędów centralnych,
- 2) zjednoczeń — stosuje się również do innych jednostek wykonujących w zakresie finansowania inwestycji funkcje zjednoczeń,
- 3) prezydiów wojewódzkich i powiatowych rad narodowych — stosuje się również do prezydiów rad narodowych miast wyłączonych z województw i miast stanowiących powiaty.

§ 23. Wymienione w zarządzeniu formularze zostaną wydane nakładem urzędowym.

§ 24. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1971 r.

Minister Finansów: J. Tendota